Δωρεάν

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Αν είσαι διεστραμμένος... Αν νοιώθεις ηδονή πληρώνοντας δημοτικά τέλη για να κόβει ο δήμαρχός σου τα δέντρα που ενοχλούν το πάρκινγκ... Αν την καταβρίσκεις όταν ο καφεκίτρινος μπάτσος της τοπικής αυτοδιοίκησης σου κόβει κλήση... Αν σε μαστουρώνει η μπόχα των αμάζεττων σκουπιδιών... Ε, τότε, μπορείς να είσαι ΗΣΥΧΟΣ ! Ο Τσουραπάς κι ο Κοντορεβυθάκης δικάζονται σήμερα, επειδή αποπειράθηκαν ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΟΥΝ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ ΣΟΥ !

ΑΘΗΝΑ, 11 ΙΟΥΛΙΟΥ 2008 - τεύχος 310

ΤΡΙΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ 11 ΙΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ 1978... ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ !!!

Μοναχά στην Αλβανία

Μεσημέριαζε σχεδόν ύστερα από μιάμιση ώρα πτήση, όταν το "αρπαγμένο DC 3 του Ωνάση" βρισκόταν στο ύψος της Κέρκυρας. Η θέα ωστόσο του πανέμορφου νησιού μου θύμισε άσκημες μέρες! Μήνες ατέλειωτης φρίκης μέσα στα σκοτεινά μπουντρούμια του μεσαιωνικού κατέργου της Κέρκυρας. Σαν αστραπή μια σκέψη πέρασε μέσα από το μυαλό μου: (...) Να ρίξω μια χούφτα προκηρύξεις χειρόγραφες πάνω στο σημείο (στην "ακτίνα Κ"), όπου μαρτυράει τώρα ο στρατηγός Ιορδανίδης και οι άλλοι αντιφασίστες πατριώτες; (...)
"Γιατρέ Τσιρώνη", άκουσα μέσα στο ονειροπόλημά μου τη φωνή του κυβερνήτη Τζώρτζη. "Θέλετε να πάμε στην Ιταλία αντί Αλβανία;" (...) Μα η Βαρβάρα Τσιρώνη ("σκληροπυρηνική" μαρξίστρια) δεν αστειεύτηκε! Δείχνοντας με αταλάντευτο ένοπλο χέρι, ολόισια τον "κινεζικό" Βορρά, δήλωσε σταθερά και ανέκκλητα: "Στην Αλβανία θα πάμε, κύριε Τζώρτζη. Μοναχά στην Αλβανία και πουθενά αλλού!" Δεν το κρύβω, την καμάρωσα μέσα μου! (...)
Ουσιαστικά το αεροπειρατικό εγχείρημα είναι γεγονός τετελεσμένο. Πέτυχε απόλυτα! Κοιτάζω τους γιους μου και τους χαμογελάω αυθόρμητα... Γελάνε τα μάτια τους! Κοιτάζω τη γυναίκα μου. Είναι σκεπτική, αυστηρή θα 'λεγα, μα στην έκφρασή της έχει την περηφάνια και την αυτοπεποίθηση. Την βλέπω σαν προσωποποίηση της αδάμαστης ανθρώπινης ψυχής! Είμαι άραγε "ρομαντικός" ή "παρανοϊκός", αφού μπορώ να αισθάνομαι έτσι αυτή τη στιγμή; Τίποτα απ' αυτά. Είμαι σωστός, απαντάω ο ίδιος στον εαυτό μου. (...)
(Στο αεροδρόμιο της Αυλώνας) αντίκρισα πέντε Αλβανούς με στολή και πηλήκια να περιμένουν σοβαροί, "ερωτηματικοί" και λίγο ανέκφραστοι. "Ποιος είστε, τι έγινε;", με ρώτησε ο μεσαίος αλβανός αξιωματικός. "Είμαι έλληνας πατριώτης που κατέλαβα αυτό το αεροπλάνο και δραπέτευσα από τη χούντα στη λαϊκή Αλβανία. Ονομάζομαι γιατρός Τσιρώνης. Θα πολεμήσω για τη λευτεριά της πατρίδας μου! Ζητώ πολιτικό άσυλο απ' τις αρχές της Αυλώνας". "Δώστε μου το όπλο σας!" "Ορίστε", είπα και του το 'δωσα. (...) "Είστε μόνος ή με συντρόφους σας;", ξαναρώτησε ο Αλβανός. "Με συνοδεύουν τρία μέλη της οικογένειάς μου που πήραν μέρος στην αεροπειρατεία". (...) "Παρακαλώ", μου είπε, "πέστε στη σύζυγο και τους γιους σας ότι θα παραδώσουν τον οπλισμό τους αργότερα!!". "Ευχαρίστως και τώρα", του δήλωσα. "Οχι, δεν πειράζει. Αργότερα", είπε και απομακρύνθηκε!
Ομολογώ ότι ακόμη ως τώρα δεν μπόρεσα να εξηγήσω απόλυτα αυτή την απροσδόκητη "διακριτική" στάση του αξιωματικού της Αυλώνας απέναντι στη φαμίλια μου. Ευγένεια; Σκοπιμότητα; Και τα δύο μαζί; Δεν ξέρω. Γεγονός είναι, πάντως, ότι τα όπλα της συζύγου και των γιων μου ζητήθηκαν από τους Αλβανούς και παρεδόθησαν μόνο την ...επόμενη μέρα της αεροπειρατείας! Μόνο μετά την αναχώρηση της Ντακότα για την Ελλάδα! (...) Δυσκολεύομαι να σχολιάσω αυτή την εντυπωσιακή ενέργεια του μη άμεσου αφοπλισμού της φαμίλιας μου από τον κόκκινο αξιωματικό της Αυλώνας και τις λοιπές αλβανικές αρχές στη συνέχεια!

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ
"Το γαλάζιο βιβλίο του Τσιρώνη", Αθήνα 1975, σ. 85-99

Το όπλο το είχε φυλάξει. Είχε φορτωθεί, τώρα, εκείνον τον γεωργικό ψεκαστήρα με την γαλάζια μπογιά. Τα βράδια, τον συναντούσες, μόνο ή με κανα-δυο συντρόφους, να φωτίζει τους σκοτεινούς τοίχους της Αθήνας με το γαλάζιο αστέρι

και τ' αρχικά του ονείρου του : Ο.Ε.Μ.... «Τί σημαίνει Ο.Ε.Μ.;», ρωτούσαν οι περαστικοί, το πρωί, όταν έβλεπαν την επιγραφή στον τοίχο. «Ουδετερόφιλο Ελλαδικό Μέτωπο», απαντούσαν κάποιοι που είχαν εντρυφήσει κάπως περισσότερο στην πληθωρική μεταχουντική άνθιση των πολιτικοκοινωνικών δραστηριοτήτων. «Δηλαδή ;». «Ε, να. Ούτε με την δεξιά, ούτε με την αριστερά. Ούτε με τους Αμερικάνους, ούτε με τους Ρώσσους».
Έπιασε, λοιπόν, ο γιατρός το στυλό και βάλθηκε να ξεκαθαρίσει τα πράγματα στις σελίδες του Γαλάζιου Βιβλίου του.

> Αξίζει να σημειωθεί ότι το 1958 διορίστηκε από την κυβέρνηση ως γιατρός των εξόριστων ο Βασίλης Τσιρώνης –στρατιωτικός γιατρός- που παρά τις απαγορευτικές διαταγές βοήθησε με αυταπάρνηση τους χιλιοβασανισμένους εξόριστους. Αντιτάχθηκε στην εξοντωτική πολιτική του κράτους και κατήγγειλε την κυβέρνηση Καραμανλή για "ανθρωποκτονία εκ προμελέτης" κατά των εξόριστων, κατηγόρησε τον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό "για συνθηκολόγηση και υποταγή" στην κυβερνητική πολιτική κι έδωσε στην δημοσιότητα εμπιστευτικά έγγραφα και απόρρητες διαταγές του υφυπουργείου Ασφάλειας που αποδείκνυαν τις καταγγελίες του. Στη συνέχεια διώχθηκε από τον Αη-Στράτη και καταδιώχθηκε από το κράτος αμείλικτα… Είκοσι χρόνια αργότερα, ο αγωνιστής γιατρός Τσιρώνης δολοφονήθηκε από τις ειδικές δυνάμεις της αστυνομίας μετά από εισβολή στο σπίτι του στο Παλαιό Φάληρο, στις 11 Ιούλη του 1978.
>
> http://www.geocities.com/hliotro/gr/aistratis.htm

Δεν «είχε πέσει απ' τα σύννεφα», λοιπόν, ο Βασίλης Τσιρώνης. Είχε ζήσει στο πετσί του, τόσο την αλαζονεία της μετεμφυλιακής νικήτριας δεξιάς, όσο και την μιζέρια της μετεμφυλιακής ηττημένης αριστεράς. Είχε φυλακιστεί, βασανιστεί, εξοριστεί (στην Κεφαλωνιά), πριν την χούντα. Είχε πεινάσει κι αυτός κι η οικογένειά του στα χρόνια της ΕΡΕ. Ήξερε καλά πως δεν είχε να περιμένει τίποτε καλό - ούτε ο ίδιος κι η οικογένειά του, ούτε κι ο ελληνικός λαός - απ' την μεταχουντική παλινόρθωση της προχουντικής κατάστασης.
Πολύ σύντομα, θα «δικαιωνόταν» με τον χειρότερο δυνατό τρόπο. Ο καραμανλικός νεοδημοκρατικός κρατικός μηχανισμός «ανακάλυψε» πως - «αφού δεν είχε υπηρετήσει ως στρατιωτικός γιατρός, τα απαραίτητα χρόνια» - ο Βασίλης Τσιρώνης «χρωστούσε στο ελληνικό δημόσιο τα... έξοδα των ιατρικών σπουδών του» ! Υπολόγισε στα γρήγορα τα χρωστούμενα και τού έστειλε τον δικαστικό επιμελητή να κατασχέσει το διαμερισματάκι όπου έμεναν ο γιατρός, η γυναίκα του και τα τρία παιδιά τους (η κόρη του είχε γεννηθεί μετά την αεροπειρατεία).
Αν ήταν άλλος, θα έτρεχε να ζητήσει βοήθεια απ' τα κόμματα της αντιπολίτευσης... απ' το ΠΑΣΟΚ... απ' την αριστερά (που, στο κάτω-κάτω, τού την χρώσταγε)...
Δεν ήταν άλλος. Ήταν ο Βασίλης Τσιρώνης. Και το πιστόλι το είχε φυλάξει.

Το Ανεξάρτητο και Κυρίαρχο Κράτος του Ουδετερόφιλου Ελλαδικού Μετώπου - με επικράτεια μερικών τετραγωνικών μέτρων - είχε μόνο έναν στρατιώτη για να το προστατεύσει.
Η πολιορκία του μικρού διαμερίσματος του Παλιού Φαλήρου κράτησε μέρες. Οι νεοσύστατες Ειδικές Κατασταλτικές Μονάδες της Αστυνομίας - πάνω από 100 πάνοπλοι μπάτσοι, με γαλάζια φουλάρια - δεν έπαιζαν τους ήρωες. Μόλις ο γιατρός εμφανιζόταν στο μπαλκόνι, με το πιστόλι στο χέρι (κάπου-κάπου έρριχνε και καμμιά στον αέρα), έτρεχαν να κρυφτούν στα γύρω στενά. Ήξεραν να περιμένουν. Όχι βέβαια να κουραστεί ο Βασίλης Τσιρώνης και να σπάσει το ηθικό του. Περίμεναν υπομονετικά να κάνουν την δουλειά τους οι δημοσιογράφοι και τα μέσα μαζικής εξαχρείωσης... Να πείσουν την κοινή γνώμη πως ο γιατρός ήταν τρελλός... Να πείσουν τους λιγοστούς φίλους πως δεν υπήρχε λόγος να μαζεύονται γύρω απ' το σπίτι για ν' αποτρέψουν την επικείμενη αστυνομική έφοδο... Κι οι δημοσιογράφοι - ιδίως οι αριστεροί κι οι προοδευτικοί - έκαναν άριστα την δουλειά τους.

Στις 11 Ιουλίου του 1978, ο αστυνόμος Γεωργακάκης ακολούθησε την μικρή κόρη του γιατρού που είχε βγεί για να ψωνίσει στο γειτονικό μπακάλικο κι επέστρεφε. Μπήκε ξωπίσω της στην πολυκατοικία. Όταν ο Βασίλης Τσιρώνης άνοιξε την πόρτα του διαμερίσματος, ο ήρωας μπάτσος τράβηξε μπροστά του με το ένα χέρι το κοριτσάκι. Με το άλλο έσφιξε το αυτόματό του και πάτησε την σκανδάλη.

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ «ΑΥΤΟΚΤΟΝΗΣΕ», ΜΕ 6-7 ΣΦΑΙΡΕΣ ΣΤΗΝ ΚΟΙΛΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΣΤΗΘΟΣ. ΤΟ ΦΕΡΕΤΡΟ, ΣΚΕΠΑΣΜΕΝΟ ΜΕ ΤΗΝ ΣΗΜΑΙΑ ΤΟΥ ΟΥΔΕΤΕΡΟΦΙΛΟΥ ΕΛΛΑΔΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ, ΤΟ ΜΕΤΕΦΕΡΑΝ ΣΤΟΥΣ ΩΜΟΥΣ ΤΟΥΣ ΚΑΠΟΙΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΚΙ ΑΚΡΟΑΡΙΣΤΕΡΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΜΕΧΡΙ ΤΗ «ΝΕΚΡΗ ΖΩΝΗ» ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΒΡΑΪΚΟ ΤΟΜΕΑ ΤΟΥ Α΄ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΥ. ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΣΑΝ ΔΥΟ ΠΕΡΙΠΟΥ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΑΝΘΡΩΠΟΙ. ΚΑΝΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ Ή ΜΕΛΟΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ. ΟΙ ΠΑΠΑΔΕΣ ΕΙΧΑΝ ΦΥΣΙΚΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΘΕΙ ΝΑ ΜΗΝ ΠΛΗΣΙΑΣΟΥΝ.

Κάποιοι, πάντως, ακόμη και σήμερα - ΤΡΙΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ ΑΝΑΝΔΡΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ - πασχίζουν να ξαναδολοφονήσουν, αν όχι τον Επαναστάτη Γιατρό Βασίλη Τσιρώνη, οπωσδήποτ την Ιστορία και την Μνήμη :
«Κατάλογος Προσωπικοτήτων που Αυτοκτόνησαν... Ιούλιος 11, 1978-Βασίλης Τσιρώνης, γιατρός, ιδιόρρυθμος, αυτοκτονεί (ήταν πρωταγωνιστής περίεργης αεροπειρατείας)» (απ' τους φασίστες συντάκτες των ηλεκτρονικών σελίδων του www.wikipedia.gr)

23/6 - Σε μια, όχι και τόσο σεμνή, τελετή, «οι ΗΠΑνθρωποι (του Bush) ευχαριστούν κι αποχαιρετούν την διμοιρία των Μακεδόνων (της Πουγουδουμίας) που συμμετείχαν (επί 6 μήνες) στην φύλαξη/ασφάλεια του στρατοπέδου Τάτζι στο (κατεχόμενο) Ιράκ... Την διμοιρία, που επιστρέφει στην πατρίδα της, θα αντικαταστήσουν δυο καινούριες μακεδονικές διμοιρίες...». Η είδηση μεταδόθηκε τρεις μέρες αργότερα (ποθανότατα για «λόγους ασφαλείας»), στις 26/6/2008, απ' όλα τα μέσα προπαγάνδας του στρατού των ΗΠΑ, τονίζοντας την «μεγάλη συμβολική σημασία της συμμετοχής της Μακεδονίας στον Παγκόσμιο Πόλεμο Κατά της Τρομοκρατίας, παρά τις ελάχιστες δυνατότητές της...». Όπως είναι φυσικό, η είδηση αναμεταδόθηκε αμέσως (και έκτοτε αναμεταδίδεται κατά κόρον) απ' τα ΜΜΕ της ΠΓΔΜ καθώς κι από εκείνα των ΠΓΔΜίων της διασποράς (κυρίως στις ΗΠΑ και την Αυστραλία). Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν τα σχόλια των παρουσιαστών της είδησης, καθώς όλοι τους εκφράζουν «την αγανάκτησή τους για την μη-είσοδο της χώρας τους στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ, παρά την τυφλή υπακοή τους στα κελεύσματα της Washington, αντίθετα με την Ελλάδα - μέλος και των δυο οργανισμών - η οποία, εκτός του ότι κατέχει τμήμα της χώρας τους - ΑΡΝΕΙΤΑΙ ΝΑ ΣΥΜΒΑΛΕΙ ΣΤΗΝ ΕΠΙΒΟΛΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ! και ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΣΤΕΙΛΕΙ ΣΤΡΑΤΟ ΣΤΟ ΙΡΑΚ !!!». Τα δημοσιεύματα διακοσμούνται με φωτογραφικό υλικό (των υπηρεσιών προπαγάνδας-δημοσίων σχέσεων του Στρατού των ΗΠΑ), ενώ στο διαδίκτυο κυκλοφορεί και το σχετικό βίντεο (www.dvidshub.net), τραβηγμένο απ' το Γραφείο Δημοσίων Σχέσεων της Ομάδας Μάχης 2ης Ταξιαρχίας Stryker της 25ης Μεραρχίας Πεζικού των ΗΠΑ (παραγωγός, ο λοχίας Kyle Pflieger), στο οποίο φαίνονται κι ακούγονται οι ομιλίες αλληλοσυγχαιρόμενων ανωτέρων αξιωματικών των δυο χωρών και η τελετή της παράδοσης της σημαίας απ' τους αναχωρούντες στους νεοαφικόμενους. Φυσικά, οι αξιωματικοί της ΠΓΔΜ μιλούν (κυρίως στα αγγλικά και ελάχιστα στα μεκεδονικά - γλώσσα που βέβαια δεν γνωρίζουν) υπό την σκέπη της αστερόεσσας και υπό το βλέμμα των ΗΠΑνθρώπων συναδέλφων τους... Οι σκηνές διαδραματίζονται στι «Περίπτερο υου Λοχία John M. Schoolkraft υου 3ου» στο στρατόπεδο Τάτζι, λίγα χιλιόμετρα έξω απ' την Βαγδάτη προς τα βορειοδυτικά. Οι νεοαφιχθέντες αποτελούνται από μια διμοιρία ανδρών του 1ου Τάγματος της 2ης Μηχανοκίνητης Ταξιαρχιας και μια διμοιρία Καταδρομέων. Οι δυο νέες διμοιρίες (καθώς κι η παλιά) εντάσσονται στην δύναμη του 2ου Τάγματος του 11ου Συντάγματος Πεδινού Πυροβολικού, υπό την διοίκηση του αντισυνταγματάρχη Joseph Gleichenhaus (από το San Francisco της California).

(Στην φωτογραφία, άνδρες του Στρατού της ΠΓΔΜ με την σημαία τους, στο Camp Τάτζι).

Προς άρσιν τυχόν παρεξηγήσεων, ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΖΟΥΜΕ : Αναγνωρίζουμε το δικαίωμα του κάθε ανθρώπου να αυτο-προσδιορίζεται ελεύθερα όπως του αρέσει και υπερασπιζόμαστε με σθένος αυτό του το δικαίωμα. ΜΕ ΑΚΟΜΗ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΣΘΕΝΟΣ, ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΜΑΣΤΕ ΚΑΙ ΑΣΚΟΥΜΕ ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ, ΑΝΑΦΑΙΡΕΤΟ, ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΚΡΙΝΟΥΜΕ, ΝΑ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΖΟΥΜΕ ΚΑΙ ΝΑ ΑΠΟΚΑΛΟΥΜΕ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ, ΓΙΑ ΜΕΡΙΚΑ CENTS, ΠΗΓΑΙΝΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΛΛΗ ΑΚΡΗ ΤΗΣ ΓΗΣ ΓΙΑ ΝΑ ΥΠΗΡΕΤΗΣΟΥΝ ΤΑ ΧΥΔΑΙΟΤΕΡΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΜΙΑΣ «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗΣ» ΥΠΕΡΕΞΟΥΣΙΑΣ, ΔΟΛΟΦΟΝΩΝΤΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΠΟΥ, ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΠΕΙΡΑΞΑΝ, ΑΛΛΑ ΑΠ' ΕΝΑΝΤΙΑΣ ΤΟΥΣ ΕΙΧΑΝ ΣΤΗΡΙΞΕΙ ΕΠΑΝΕΙΛΗΜΜΕΝΑ (ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ «ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΑΔΕΣΜΕΥΤΩΝ»). Μπορεί, λοιπόν, η μεγάλη πλειοψηφία των συμπατριωτών υους (και η συντριπτική πλειοψηφίσ του υπολοίπου κόσμου) να τους αποκαλεί «Μακεδόνες». Εμείς δεν μπορούμε να τους αποκαλέσουμε παρά ΤΣΟΓΛΑΝΟΥΣ, ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΕΣ ΠΟΛΕΜΟΥ, ΜΙΣΘΟΦΟΡΟΥΣ .Όπως, ακριβώς, δεν μπρούμε ν' αποκαλέσουμε τους Λευκούς Αγγλλο-Σαξωνες Προτεστάντες, Σιού και Απατσι και Τσερόκι ή, έστω, Αμερικανούςσ...

13/6 - Στις σελίδες 33671-33673 του τεύχους της 15 Ιουνίου 2008 (τόμος 73, τεύχος 115) του Federal Register (Εφημερίδα της Κυβέρνησης των ΗΠΑ), δημοσιεύεται «τελική ρύθμιση» («final rule») του Γραφείου Βιομηχανίας και Ασφαλείας (Bureau of Industry and Security - BIS) Υπουργείου Εμπορίου, με θέμα «Επέκταση των εξαιρέσεων της απαγόρευσης αποστολής δώρων από τις ΗΠΑ προς την Κούβα, ώστε να επιτρέπεται η αποστολή κινητών τηλεφώνων, σχετικού λογισμικού και εξαρτημάτων». Σύμφωνα με την «ρύθμιση», η εξαίρεση αυτή απ' το εμπάργκο αποφασίστηκε «για να βοηθηθούν κάποια άτομα στην Κούβα να υποστηρίξουν τον εκδημοκρατισμό της χώρας αυτής, καθιστώντας ελεύθερη την επικοινωνία των Κουβανών μεταξύ τους και με πολίτες άλλων χωρών». Η νέα «ρύθμιση» τίθεται σε ισχύ την ίδια μέρα με την δημοσίευσή της (13/6/2008), αλλά «όποιοι θέλουν μπορούν να στείλουν οποτεδήποτε τα σχόλιά τους στην ηλεκτρονική διεύθυνση publiccomment@bis.doc.gov ή με το απλό ταχυδρομείο στην διεύθυνση : Regulatory Policy Division, Office of Exporter Services, Bureau of Industry and Security, Room H2 705, U.S. Department of Commerce, 14th Street and Pennsylvania Avenue, NW, Washington, DC 20230. Σχόλια, που αφορούν την προβλεπόμενη από την ρύθμιση «συλλογή πληροφοριών», μπορούν να σταλούν, επίσης οποτεδήποτε, στον David Rostker, υπεύθυνο (desk officer) του Γραφείου Διαχείρισης και Προϋπολογισμού (Office of Management and Budget - OMB), στην ηλεκτρονική διεύθυνση rostker@omb.eop.gov (τηλέφωνο και φαξ επικοινωνίας : 202-395-7285). (Στα σχόλια θα πρέπει να αναφέρεται και ο «κωδικός αριθμός της ρύθμισης», RIN 0694-AE37). Περισσότερες πληροφορίες μπορεί κανείς να πάρει από τον Anthony Christino του Τμήματος Εξωτερικής Πολιτικής, Γραφείο Μη-Διάδοσης και Συμμόφωσης στις Συνθήκες (Foreign Policy Division, Office of Nonproliferation and Treaty Compliance - Πρόκειται για το γραφείο που φροντίζει για την μή-εξαγωγή από τις ΗΠΑ υλικών και τεχνολογίας/τεχνογνωσίας «ευαισθήτων» τομέων - π.χ. πυρηνικά, όπλα, υπολογιστές... - προς άλλες χώρες) στο τηλέφωνο 202-482-4252. Το κείμενο της «τελικής ρύθμισης» (που τροποποιεί διατάξεις του «εκτελεστικού διατάγματος» 12866 της 30 Σεπτέμβρη 1993 του τότε προέδρου William-Bill Clinton) υπογράφηκε στις 9/6/2008 απ' τον Matthew S. Borman, υφυπουργό εμπορίου των ΗΠΑ για τις εξαγωγές. Είχε προηγηθεί, στις 21 Μάη 2008, ανακοίνωση του George W. Bush., με την «ευκαιρία της Ημέρας Αλληλεγγύης προς τον Κουβανικό Λαό» (!!!), με την οποία ο αρχικακούργος αποφάσιζς πώς «οι Αμερικανοί θα πρέπει να μπορούν να στέλνουν στα μέλη των οικογενειών τους, που ζουν στην Κούβα, κινητά τηλέφωνα... υποστηρίζοντας τους Κουβανούς που εργάζονται για να κάνουν την χώρα τους δημοκρατική, πλούσια και δίκαιη» ! Χαράς ευαγγέλια, λοιπόν, για τους Κουβανούς ; Μη βιάζεστε ! Πριν σπεύσετε να πανυγηρίσετε, ρίξτε μια προσεκτική ματιά στην ρύθμιση... Επιτρέπεται, λοιπόν, η εξαγωγή ΜΟΝΟ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΩΝ ΤΥΠΩΝ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ, ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΛΟΓΙΣΜΙΚΟΥ. ΠΟΙΩΝ ΤΥΠΩΝ ; ΜΑ ΕΚΕΙΝΩΝ ΠΟΥ ΕΠΙΤΡΕΠΟΥΝ ΣΤΙΣ ΜΥΣΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΤΩΝ ΗΠΑ ΝΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΚΑΤΑΓΡΑΦΟΥΝ ΤΙΣ ΣΥΝΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΟΧΩΝ ΤΟΥΣ !!!

14/6 - ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΑ, ΝΕΚΡΗ ΑΠΟ ΣΦΑΙΡΕΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ... Η μετανάστρια έφτασε στην Ισλανδία κολυμπώντας από την Γροιλανδία και προσπάθησε να βγεί στην στεριά, στις 14/6/2008. Για κακή της τύχη, την πήραν χαμπάρι κάποιοι δημοσιογράφοι, που άρχισαν να τρέχουν και να τσιρίζουν πανικόβλητοι. Οι Ισλανδοί μπάτσοι, που έσπευσαν να «αποκαταστήσουν την τάξη», όπλισαν και πυροβόλησαν την λευκή αρκούδα που, διωγμένη απ' τους λυωάνους πάγους της πατρίδας της, πάλευε για μια καλύτερη ζωή, ενάντια στην καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση και τις συνέπειές της.

19/6 : Όπως μαθαίνουμε απ' τις ρουμάνικες εφημερίδες της 19/6/2008, με απόφαση του ρουμάνικου υπουργείου υγείας, ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΓΙΑΤΡΟΥΣ ΚΑΙ ΣΤΟ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΝΑ ΔΙΝΟΥΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΤΑ ΜΜΕ, ΧΩΡΙΣ ΤΗΝ ΑΔΕΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΟΠΟΥ ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ. ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ, ΑΠΑΓΟΡΕΎΕΤΑΙ Η ΠΑΡΟΧΗ ΟΠΟΙΩΝΔΗΠΟΤΕ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΑΦΟΡΟΥΝ ΕΠΙΔΗΜΙΕΣ, ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ (π.χ. εργατικά, πυρηνικά...) Κ.ΛΠ. Στα νοσοκομεία και στα άλλα νοσηλευτικά κέντρα της Ρουμανίας θα επιτρέπεται η είσοδος μόνο σε διαπιστευμένους δημοσιογράφους, οι οποίοι θα φέρουν ειδική κάρτα και θα συνοδεύονται υποχρεωτικά απ' τον υπεύθυνο δημοσίων σχέσεων του ιδρύματος.

20/6 - Με απόφαση του αρμοδίου δικαστηρίου του Veneto, απαγορεύεται η επέκταση της βάσης των ΗΠΑ στην Vicenxa της Ιταλίας. Κατά το δικαστήριο, μπορεί να συμφωνούν οι κτβερνήσεις των δυο χωρών (Berlusconi και Bush), αλλά θα πρέπει να ερωτηθούν αν συμφωνούν και οι κάτοικοι της περιοχής.

26/6 - Στο ΕΝΑ ΔΕΚΑΤΟ ΜΕΙΩΣΕ το ανώτατο δικαστήριο των ΗΠΑ ΤΗΝ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ, που είχε αρχικά επιδικασθεί στα θύματα της γνωστής εταιρίας EXXON, της οποίας το πετρελαιοφόρο EXXON VALDEZ μόλυνε, το 1999, την θάλασσα και τις ακτές της Αλάσκας με... 11 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΤΟΝΝΟΥΣ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ, ΣΚΟΤΩΝΟΝΤΑΣ ΚΑΘΕ ΙΧΝΟΣ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΤΙΑΣ ΖΩΗΣ ΚΙ ΟΔΗΓΩΝΤΑΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΙΝΔΙΑΝΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ (που ζούσαν απ' το ψάρεμα) ΣΤΗΝ ΠΕΙΝΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΞΑΘΛΙΩΣΗ. Με την απόφαση του δικαστηρίου,

26/6 - ΔΕΚΑ, ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ, ΑΜΑΧΟΥΣ ΙΡΑΚΙΝΟΥΣ ΔΟΛΟΦΟΝΗΣΑΝ ΣΗΜΕΡΑ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΚΑΤΟΧΗΣ ΣΤΟ ΙΡΑΚ. Προσοχή : Οι στρατιωτικές δυνάμεις. Όχι οι παραστρατιωτικές της Blackwater, της CACI και των λοιπών «εργολάβων», που, μεταξύ πολλών άλλων, έχουν αναλάβει και το «άσπρισμα» του μούτρου των επισήμων ενόπλων εγκληματιών των ΗΠΑ. Την ίδια μέρα, ο κουίσλινγκ «πρωθυπουργός», Μαλίκι, επισκεπτόταν τον ψυχοπαθή αρχιδολοφόνο Bush στην Washngton. Τί συζητήθηκε μεταξύ του προδότη και του γκάνγκστερ, δεν απαιτούνται ειδικές γνώσεις για να το μαντέψει κάποιος (ό,τι βρώμικο κι αν σκεφτεί, μέσα θά'ναι). Όσο για τις αποφάσεις, στις οποίες κατέληξαν, ας βγάλετε τα συμπεράσματά σας κοιτάζοντας το διπλανό στιγμιότυπο που μετέδωσε ο τηλεοπτικός σταθμός Democracy Now (www.democracynow.org).

01/7 - Ο πρόεδρος της Βενεζουέλας, Hugo Chavez Frias, κάλεσε σήμερα - από την Αργεντινή, όπου πραγματοποιεί επίσημη επίσκεψη, στα πλαίσια της35ης Συνόδου Κορυφής της Mercosur, στο San Miguel de Tucuman - τις χώρες της Λατινικής Αμερικής και της Καραϊβικής να ζητήσουν από τις ΗΠΑ εξηγήσεις για την επανενεργοποίηση του 4ου Στόλου (60 χρόνια μετά την διάλυσή του, το 1948). «... Θα πρέπει να τις ρωτήσουμε τις ΗΠΑ : Τί γυρεύουν στα νερά μας, στην γειτονιά μας στον Ατλαντικό, στον Ειρηνικό ; Εγώ θεωρώ την κίνησή τους αυτή απειλή...». Η έκκληση του Βενεζολάνου προέδρου συνέπεσε με σημερινό σχετικό άρθρο της εφημερίδας Clarin του Buenos Aires. (βλ. και τεύχος 308 του Αναρχικού, 30/5/2008). Ο Chavez κάλεσε, επίσης, τις λατινοαμερικανικές χώρες να αντιδράσοουν συντονισμένα κατά της πρόσφατης «οδηγίας» της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την απέλαση των Λατινοαμερικάνων μεταναστών. Τέλος, ο πρόεδρος της Βενεζουέλας τόνισε την ανάγκη να προχωρήσουν οι διαδικασίες για την οργάνωση της κοινής άμυνας των χωρών της Mercosur. Και μια κι αναφερόμαστε στα όσα συμβαίνουν στην Νότια και Κεντρική Αμερική, επιτρέψτε μας μια διευκρίνιση, έστω και κάπως καθυστερημένη. Στο τεύχος 308 δημοσιεύσαμε την είδηση της ίδρυσης, στην Βενεζουέλα, «πανεπιστημιακής σχολής για τα στελέχη των υπηρεσιών ασφαλείας» της χώρας. Κάποιοι αναγνώστες έσπευσαν, ίσως, να χαρακτηρίσουν το καθεστώς του Chavez «αυταρχικό, αστυνομικό, δικτατορικό». Ας θυμηθούν απλώς πως, μέχρι τώρα, τα στελέχη των υπηρεσιών ασφαλείας της Βενεζουέλας και των άλλων χωρών της περιοχής «επιμορφώνονταν» στην διαβόητη Escuela de las Americas, την Σχολή των Βασανιστών του Στρατού των ΗΠΑ, η οποία εξακολουθεί να λειτουργεί με το όνομα Western Hemisphere Institute of Security (WHINSEC), στο Fort Bolling της Georgia.

02/7 - Με τυμπανοκρουσίες, τα ΜΜΕ της Κολομβίας, των ΗΠΑ, της ΕΕ και των δορυφόρων τους χωρών αναγγέλλουν την «απελευθέρωση της Ingrid Betancourt και άλλων 14 ατόμων, που κρατούνταν εδώ και χρόνια όμηροι απ' τους αντάρτες των FARC». Εύκολα καταλαβαίνει, πάντως, κανείς πως ο τρόπος μετάδοσης της είδησης προσπαθεί να εξευτελίσει, όχι μόνο τις Fuerzas Armadas Revolucionarias de Colombia, αλλά και τον Βενεζολάνο πρόεδρο Chavez.

07/7 - Δεκάδες άοπλοι χωρικοί, γυναίκες και παιδιά, που πηγαίνουν σ' έναν γάμο στο Αφγανιστάν, πέφτουν θύματα ΠΥΡΑΥΛΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΣΗΣ των ΗΠΑνθρώπων και των ΝΑΤΟϊκών συνεργατών τους.

08/7 - Επίθεση ενόπλων κατά του προξενείου των ΗΠΑ στην Κωνσταντινούπολη. Τίποτε, πάντως, δεν δείχνει την Αλ Κάϊντα. Κάποιοι, μάλιστα, μιλούν για «προβοκάτσια κεμαλιστών στρατιωτικών»...

11/7 - Ο πρόεδρος της Κολομβίας, Uribe, επισκέπτεται σήμερα την Βενεζουέλα όπου θα συναντηθεί με τον Chavez, σε μια προσπάθεια εκτόνωσης της έντασης στις σχέσειςτων 2 χωρών. Η πρόεδρος της βουλής της Βενεζουέλας, Cilia Flores, μιλώντας σε δημοσιογράφους, στις 10/7, δήλωσε πως «οι συνομιλίες των δυο προέδρων αποτελούν θετικό βήμα για την επίλυση των δια»φορών που πάντα υπήρχαν, υπάρχουν και θα υπάρχουν... Κάποιοι, ωστόσο, προωθούν την πολεμική ανσμέτρηση των χωρών μας...».

11/7 - Η γερουσία των ΗΠΑ ενέκρινε τον διορισμό του στρατηγού Petraeus, ως γενικού διοικητή επιχειρήσεων σε όλη την περιοχή της Μέσης Ανατολής... Δηλαδή, ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΩΝ (ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΩΝ ;) ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΙΡΑΝ...

12 Ιουνίου 2008

Ανοιχτή επιστολή του Evo Morales, μ' αφορμή την "οδηγία επαναπροώθησης" της Ευρωπαϊκής Ένωσης. - Ο πραγματικός ρόλος των μεταναστών

Μέχρι τα τέλη του Δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, η Ευρώπη ήταν μια ήπειρος μεταναστών. Δεκάδες εκατομμύρια Ευρωπαίοι έφυγαν στην βόρεια και νότια Αμερική, για να εγκατασταθούν ως άποικοι, να γλυτώσουν απ' τους λιμούς, τις οικονομικές κρίσεις, τους ευρωπαϊκούς πολέμους ή τους ολοκληρωτισμούς και τις διώξεις σε βάρος εθνικών μειονοτήτων.

Σήμερα, παρακολουθώ με ανησυχία την διαδικασία της αποκαλούμενης "οδηγίας για την επαναπροώθηση". Το κείμενο, που επικυρώθηκε στις 5 Ιουνίου απ' τους υπουργούς εσωτερικών των 27 χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα πρέπει να ψηφιστεί στις 18 Ιουνίου απ' το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Βλέπω πως σκληραίνει δραστικά τις συνθήκες κράτησης και απέλασης των μεταναστών, που δεν έχουν τα προβλεπόμενα έγγραφα, ανεξάρτητα απ' το πόσον καιρό διαμένει στις ευρωπαϊκές χώρες, το εργασιακό του καθεστώς, την οικογενειακή του κατάσταση, την θέλησή του και τον βαθμό της ένταξής του στην κοινωνία της χώρας όπου βρίσκεται.

Στις χώρες της Λατινικής και της Βόρειας Αμερικής, οι Ευρωπαίοι έφτασαν μαζικά, χωρίς βίζες και χωρίς οι εδώ αρχές να τούς θέτουν όρους. Πάντα ήταν κι εξακολουθούν να είναι ευπρόσδεκτοι στις χώρες μας της αμερικανικής ηπείρου, οι οποίες απορρόφησαν την οικονομική δυσπραγία και τις πολιτικές κρίσεις της Ευρώπης. Ήρθαν στην ήπειρό μας για να εκμεταλλευθούν πλούτη και να τα μεταφέρουν στην Ευρώπη, με υψηλότατο κόστος για τους γηγενείς πληθυσμούς της Αμερικής. Έτσι και στην περίπτωση του δικού μας Cerro Rico de Potosi και των μυθικών του ορυχείων αργύρου που αποτέλεσαν τα κύρια αποθέματα για την κοπή νομισμάτων στην Ευρώπη, απ' τον 16ο μέχρι τον 19ο αιώνα. Τα πρόσωπα, τα αγαθά και τα δικαιώματα των ευρωπαίων μεταναστών ήταν πάντοτε σεβαστά.

Σήμερα, η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ο κύριος προορισμός των μεταναστών όλου του κόσμου, γεγονός που οφείλεται στην θετική της εικόνα ως χώρου ευημρίας και πολιτικών ελευθεριών. Η συντριπτική πλειοψηφία των μεταναστών έρχεται στην ΕΕ για να συμβάλει σ' αυτή την ευημερία και όχι για να επωφεληθεί απ' αυτήν. Απασχολούνται στα δημόσια έργα, στις οικοδομές, στην εξυπηρέτηση ατόμων και νοσοκομείων, σε δουλειές που δεν μπορούν ή δεν θέλουν να κάνουν οι ευρωπαίοι. Συμβάλλουν στον δημογραφικό δυναμισμό της ευρωπαϊκής ηπείρου, στην διατήρηση της σχέσης ενεργού και ανενεργού πληθυσμού η οποία καθιστά δυνατά τα γενναιόδωρα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης και ενισχύουν την εσωτερική αγορά και την συνοχή της κοινωνίας. Οι μετανάστες προσφέρουν μια λύση στα δημογραφικά και οικονομικά προωλήματα της ΕΕ.

Για εμάς, οι μετανάστες μας αντιπροσωπεύουν την βοήθεια που δεν μάς δίνουν οι Ευρωπαίοι για την ανάπτυξή μας - αφού λίγες χώρες πετυχαίνουν πραγματικά το ελάχιστο ποσοστό του 0,7 % του ΑΕΠ τους για την κοινωνική βοήθεια και την ανάπτυξη.

Το 2006, η Λατινική Αμερική πήρε εξήντα οκτώ δις δολλάρια με μορφή δανείων και χορηγιών, δηλαδή περισσότερα από το σύνολο των εξωτερικών επενδύσεων στις χώρες μας. Στο παγκόσμιο επίπεδο το ποσό έφτασε τα τρακόσια δις δολλάρια, που υπερβαίνουν τα εκατόν

τέσσερα δις που προορίζονται για να βοηθήσουν την ανάπτυξη. Η χώρα μου, η Βολιβία, έλαβε περισσότερο από το 10% του Α.Ε.Π. της με μορφή δανείων (1,1 δις δολλάρια), δηλαδή το 1/3 των ετήσιων εξαγωγών μας φυσικού αερίου. Με άλλα λόγια, η μετανάστευση είναι επωφελής για τους Ευρωπαίους και σε μικρότερο βαθμό για εμάς του τρίτου κόσμου αφού χάνουμε αποθέματα ειδικευμένου εργατικού δυναμικού, με μεγάλο κόστος, εργατικό δυναμικό στο οποίο, με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο, οι χώρες μας _ αν και φτωχές _ έχουν επενδύσει ανθρώπινους και οικονομικούς πόρους.

Δυστυχώς το σχέδιο του "Νόμου για την επαναπροώθηση" περιπλέκει φοβερά αυτή την πραγματικότητα. Δεχόμαστε ότι κάθε κράτος ή ομάδα κρατών μπορεί να καθορίζει τη μεταναστευτική του πολιτική στα πλαίσια της απόλυτης κυριαρχίας του, δεν μπορούμε όμως να δεχτούμε να εκμηδενίζονται τα θεμελιώδη ατομικά δικαιώματα των συμπατριωτών και των Λατινοαμερικάνων αδελφών μας. Η "οδηγία" προβλέπει τη δυνατότητα φυλακίσεως των μεταναστών που δεν έχουν χαρτιά για διάστημα που φθάνει τους 18 μήνες, πριν την απέλαση ή την "απομάκρυνση" τους (όπως εμφανίζεται ο όρος στην οδηγία). Δέκα οκτώ μήνες χωρίς δίκη και χωρίς δικαιοσύνη! Έτσι όπως παρουσιάζεται σήμερα το κείμενο της οδηγίας παραβιάζει σαφώς τα άρθρα 2, 3, 5, 6, 7, 8 και 9 της Παγκόσμιας Διακήρυξης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του 1948. Ιδιαίτερα το άρθρο 13 της Διακήρυξης ορίζει:

1) Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα να κυκλοφορεί ελεύθερα και να επιλέγει τον τόπο διαμονής του στο έδαφος ενός κράτους.

2) Κάθε άτομο έχει δικαίωμα να φεύγει από οποιαδήποτε χώρα, περιλαμβανομένης και της δικής του και να επιστρέφει στη χώρα του.

Και, το χειρότερο απ' όλα, δίνεται η δυνατότητα φυλάκισης μητέρων και ανηλίκων, χωρίς να λαμβάνεται υπ' όψη η οικογενειακή ή σχολική κατάστασή τους, σ' αυτά τα στρατόπεδα εγκλεισμού όπου, όπως γνωρίζουμε, σημειώνονται καταπατήσεις δικαιωμάτων, απεργίες πείνας, αυτοκτονίες. Πώς μπορούμε να δεχτούμε χωρίς αντίδραση να κλείνονται σε στρατόπεδα συμπατριώτες και Λατινοαμερικάνοι αδερφοί μας, επειδή δεν έχουν χαρτιά ενώ η συντριπτική πλειοψηφία τους εργάζεται επί χρόνια και έχει ενταχθεί στην κοινωνία του κράτους υποδοχής; Πού βρίσκεται σήμερα το καθήκον του ανθρωπισμού; Πού βρίσκεται η "ελευθερία της κυκλοφορίας", η προστασία κατά της ελεύθερης φυλάκισης;

Παράλληλα η Ε.Ε. προσπαθεί να πείσει την Κοινότητα των Χωρών των Άνδεων (Βολιβία, Κολομβία, Εκουαδόρ και Περού) να υπογράψει ένα σύμφωνο ένωσης, στο τρίτο μέρος του οποίου περιλαμβάνεται μία Συνθήκη Ελεύθερου Εμπορίου, με το ίδιο ύφος και περιεχόμενο σαν αυτή που μας επιβάλλουν οι ΗΠΑ. Δεχόμαστε τεράστιες πιέσεις από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για να δεχθούμε συνθήκες βαθιάς φιλελευθεροποίησης στο εμπόριο, τις χρηματιστηριακές υπηρεσίες, την πνευματική ιδιοκτησία ή τις δημόσιες υπηρεσίες μας. Ακόμη πιεζόμαστε να εγκαταλείψουμε τις διαδικασίες της εθνικοποίησης του νερού, του φυσικού αερίου και των τηλεπικοινωνιών, που διακηρύσσουμε στους λαούς μας κάθε Πρωτομαγιά.

Στο σημείο αυτό ρωτάω: Πού βρίσκεται η περίφημη "Νομική ασφάλεια" για τις γυναίκες, τους εφήβους, τα παιδιά και τους εργάτες μας που ζητούν καλύτερη τύχη στην Ευρώπη;

Η προώθηση της ελευθερίας της κυκλοφορίας των εμπορευμάτων και των πιστώσεων είναι αυτό που βλέπουμε την ίδια στιγμή που τα αδέρφια μας φυλακίζονται χωρίς δίκη αντί να μπορούν να κυκλοφορούν ελεύθερα. Αυτό σημαίνει άρνηση των θεμελιωδών ελευθεριών και των δημοκρατικών δικαιωμάτων.

Μ' αυτές τις συνθήκες αν η "οδηγία" εγκριθεί θα βρεθούμε σε ηθική δυναμία να συνεχίσουμε και να βαθύνουμε τις διαπραγματεύσεις μας με την Ε.Ε. και επιφυλάσσουμε στον εαυτό μας το δικαίωμα να επιβάλλουμε στους Ευρωπαίους πολίτες τις ίδιες υποχρεώσεις βίζας που επιβάλλουν στους Βολιβιανούς από την 1/4/2007, σύμφωνα με τη διπλωματική αρχή της αμοιβαιότητας. Μέχρι τώρα δεν το έχουμε κάνει περιμένοντας κάποια δείγματα καλής θέλησης απ_ την Ε.Ε.

Ο κόσμος, οι ήπειροι, οι ωκεανοί, η πόλοι αντιμετωπίζουν σημαντικές δυσκολίες: Παγκόσμια άνοδο της θερμοκρασίας, ρύπανση, αργή αλλά σταθερή εξαφάνιση των ενεργειακών πόρων και της βιοποικιλίας, ενώ αυξάνει η πείνα και η φτώχεια σε όλες τις χώρες και αποσυνθέτει τις κοινωνίες μας. Το να κάνουμε τους μετανάστες με ή χωρίς χαρτιά αποδιοπομπαίους τράγους δεν προσφέρει καμία λύση. Δεν ανταποκρίνεται σε καμία πραγματικότητα. Τα προβλήματα κοινωνικής συνοχής απ' τα οποία υποφέρει η Ευρώπη δεν οφείλονται στους μετανάστες, αλλά είναι το αποτέλεσμα του μοντέλου ανάπτυξης που υποβάλλει ο Βοράς καταστρέφοντας τον πλανήτη και αποδιαρθρώνοντας τις ανθρώπινες κοινωνίες. Στο όνομα του λαού της Βολιβίας, των αδελφών αυτής της Ηπείρου και σε περιοχές όπως το Μαγκρέμπ, η Ασία και οι χώρες της Αφρικής, απευθύνω έκκληση στη συνείδηση των ηγετών και των Ευρωβουλευτών των λαών, των πολιτών, των αγωνιστών της Ευρώπης να μην εγκρίνουν το κείμενο της "Οδηγίας για την επαναπροώθηση".

Όπως τη βλέπουμε σήμερα είναι μία "οδηγία" της ντροπής. Απευθύνω επίσης έκκληση στην Ε.Ε. να επεξεργαστεί στους μήνες που έρχονται μία μεταναστευτική πολιτική που να σέβεται τα ανθρώπινα δικαιώματα, να επιτρέπει τη διατήρηση αυτού του δυναμισμού προς όφελος και των δύο Ηπείρων και να ξεπληρώνει μία για πάντα το τρομερό ιστορικό, οικονομικό και οικολογικό χρέος των χωρών της Ευρώπης προς τον Τρίτο Κόσμο . Να κλείσουν μία και καλή τις αρτηρίες της Λατινικής Αμερικής που εξακολουθούν να αιμορραγούν. Δεν επιτρέπεται να αποτύχουν σήμερα στην πολιτική "της ενσωμάτωσης των μεταναστών" όπως είχαν αποτύχει με την αποκαλούμενη "εκπολιτιστική αποστολή" τους τον καιρό της αποικιοκρατίας.

Δεχτείτε όλοι σας, αρχές, Ευρωβουλευτές, συντρόφισσες και σύντροφοι, τους αδελφικούς χαιρετισμούς μας από τη Βολιβία. Δεχθείτε ιδιαίτερα την αλληλεγγύη μας προς όλους τους "λαθρομετανάστες".

Evo Morales Aima
Πρόεδρος της Δημοκρατίας της Βολιβίας